

PO.310.1.2016.2017

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Świnice Warckie działając na podstawie art. 14 j oraz art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) w związku z wnioskiem podatnika: _____ (data wpływu do tutejszego Organu Podatkowego 21.12.2016 r.) o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia:

uznać stanowisko przedstawione we wniosku za prawidłowe jednak tylko do 31.12.2016 r. z zastrzeżeniem, że w stanie prawnym od 01.01.2017 r. stanowisko przedstawione we wniosku jest nieprawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 21 grudnia 2016 r. wpłynął do Wójta Gminy Świnice Warckie wniosek podatnika: _____
o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania:

- czy w stanie prawnym poczynszy od 16 lipca 2016 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust 1 pkt 3 Ustawy o PiOL, uznaje się wyłącznie część Turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, czy też za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust 1 pkt 3 Ustawy o PiOL, uznaje się całą turbinę (rozumianą jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tymże fundamencie wieża wraz z częścią techniczną Turbiny umieszczoną w gondoli?

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Podatnik _____ jest spółką kapitałową prowadzącą działalność w zakresie energii odnawialnej, produkując energię elektryczną w turbinach wiatrowych.

Spółka posiada turbinę wiatrową o mocy 0,8 MW zlokalizowaną na terenie gminy Świnice Warckie _____
i. Turbina składa się z żelbetonowego fundamentu, wieży (zwanej masztem) oraz gondoli. Do gondoli Turbiny przymocowany jest wirnik z łopatomi (zwany rotorem) oraz urządzenia pomiarowe. Gondola stanowi ruchomą część turbiny, w której znajdują się elementy techniczno – elektroniczne Turbiny takie jak: wirnik, łożysko i wał wirnika, przekładnia, łożysko przekładni, hamulec, sprzęgło, generator, komputer sterujący oraz instalacja elektryczna i alarmowa. Gondola przymocowana jest do wieży na tzw. serwomechanizmie kierunkowania elektrowni, który steruje ruchem obrotowym gondoli.

Gondola jest elementem wymiennalnym każdej z Turbin, co oznacza, że w przypadku np. uszkodzenia jakiegokolwiek elementu techniczno – elektronicznego znajdującego się w gondoli, który uniemożliwia funkcjonowanie gondoli, może ona zostać wymieniona na inną, nie uszkadzając konstrukcyjnie pozostałej części Turbiny tj. wieży ani fundamentu, na którym wieża jest posadowiona. Wieża stanowi element konstrukcyjnie odrębny od gondoli. Gondolę bez uszczerbku dla Turbiny można wymienić na inną, a nawet wymontować i zastąpić innym urządzeniem prądotwórczym. Jako ruchomość może stanowić odrębny przedmiot obrotu.

Wieża jest stalowym elementem konstrukcji Turbiny, której zadaniem jest podtrzymywanie gondoli oraz układu wirnika na odpowiedniej wysokości w celu lepszego wykorzystania siły wiatru (jest swego rodzaju wysięgnikiem).

Poszczególne elementy turbiny, tj. wieża z fundamentem i gondola z rotorem,, objęte są w księgach rachunkowych Spółki innymi stawkami amortyzacji.

Stanowisko wnioskodawcy:

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w stanie prawnym poczynszy od 16 lipca 2016 r. za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości w postaci budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL (Dz.U.2016.716 ze zm.), uznaje się wyłącznie część Turbiny, tj. fundament oraz posadowioną na tymże fundamencie wieżę, bowiem wspólnie stanowią one część budowlaną urządzenia technicznego, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2016.290 ze zm.) nie stanowi natomiast budowli, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy o PiOL, a przez to przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, Turbina jako całość (rozumiana jako jeden obiekt budowlany), na którą składa się fundament oraz posadowiona na tym fundamencie wieża wraz z częścią techniczno – elektroniczną Turbiny.

Stanowisko organu:

Kluczowym dla rozstrzygnięcia przedmiotowego zagadnienia są zapisy ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U.2016.961 ze zm), która weszła w życie w dniu 16 lipca 2016 r., i która w istotny sposób zmienia pojęcie elektrowni wiatrowych w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości.

Przedmiotowy akt prawny wprowadził w art. 2 definicje legalne zarówno elektrowni wiatrowej, jak i ich elementów technicznych:

- 1) Elektrownia wiatrowa – budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19¹ ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (DZ.U. z 2015.478 ze zm.)
- 2) Elementy techniczne – wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowłórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Powyższe w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości organu podatkowego wskazuje, że elektrownię wiatrową, której zasadniczym elementem jest turbina wiatrowa, składająca się z fundamentu, wieży i **elementów technicznych**, należy od dnia wejścia w życie Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych rozumieć jako budowlę, której definicja jest zawarta

¹ Art. 2 pkt 19: mikroinstalacja - instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 120 kW;

w art. 3 pkt 3² Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo Budowlane (Dz.U. 2016.290 ze zm), do której to definicji odsyłają z kolei przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.2016.716 ze zm.)

Zawarty w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego katalog obiektów, które stanowią budowlę jest katalogiem otwartym. O ile przed dniem wejścia w życie Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych można było mieć wiele wątpliwości, czy elektrownia wiatrowa rozumiana jako składająca się z fundamentu, wieży i elementów technicznych mieściła się w tym katalogu, to teraz stwierdzić należy, że ustawodawca wprowadzając odpowiednie zapisy w ww. ustawie nie pozostawił co do tego żadnych wątpliwości.

Klasyfikowanie obiektów typu elektrownie wiatrowe na potrzeby opodatkowania powinno być dokonywane z uwzględnieniem zarówno przepisów podatkowych, a więc Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jak i Ustawy Prawo budowlane oraz innych ustaw, które zawierają w sobie odpowiednie odesłanie, jak w tym przypadku Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Dotychczasowa praktyka, jak słusznie wskazuje wnioskodawca, wyrażona zarówno w orzecznictwach sądów administracyjnych, jak i decyzjach organów administracji była taka, że w kontekście opodatkowania podatkiem od nieruchomości za budowlę uznawano tylko elementy wiatrowe rozumiane jako składające się z wieży i z fundamentu. Zmiany w tym zakresie, wprowadzone w Ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych rozwiewają wszelkie wcześniejsze wątpliwości i rozbieżności.

W tym momencie to nie Ustawa Prawo budowlane, a Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przesądza o tym, jakie elementy składają się na elektrownię wiatrową, i że są to zarówno elementy budowlane, jak i techniczne.

O konieczności przyjęcia definicji elektrowni wiatrowej zawartej w Ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowej, jako składającej się z fundamentu, wieży i elementów technicznych jako budowli w myśl Ustawy Prawo budowlane, do celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości jednoznacznie przesądza zapis art. 17³ Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni

² Art. 3 pkt 3: budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

³ Art. 17: Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy

wiatrowych, w którym w sposób wyraźny ustawodawca wskazał, że od dnia wejścia w życie ustawy tj. 16 lipca 2016 r. do dnia 31.12.2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.

Powyższe w sposób jednoznaczny i nie dający żadnego pola do przyjęcia innej wykładni tego przepisu wskazuje, że zamysłem ustawodawcy była zmiana sposobu dotychczasowego rozumienia pojęcia elektrowni wiatrowych, w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości i objęcia nim od dnia 1 stycznia 2017 r. oprócz fundamentu i wieży także elementów technicznych elektrowni wiatrowych. Art. ten w sposób wyraźny potwierdza zwiększenie obciążeń finansowych z tytułu podatku od nieruchomości w wyniku modyfikacji definicji ustawowej budowli. Zmianę tę odkłada jednak w czasie do dnia 01.01.2017 r. Zdaniem organu, zabieg ten miał na celu wydłużenie czasu, podatnikom podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, na przygotowanie się do wzrostu wartości elektrowni wiatrowych stanowiących podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości. Założeniem przepisu art. 17 nie było determinowanie zasad ustalania podatku od nieruchomości, a jedynie danie czasu podatnikom na wdrożenie zmian.

Powyższe opodatkowanie wynika nie ze zmian w prawie podatkowym, ale w przepisach prawa budowlanego, do których odsyła Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Obiektem budowlanym, w rozumieniu prawa budowlanego będzie budowla w postaci elektrowni wiatrowej, na którą składać się będą zarówno części budowlane jak i techniczne. Elementy składowe elektrowni nie zostały wprawdzie wskazane w przepisach prawa budowlanego, ale w tym zakresie pomocniczo należy stosować definicję tego rodzaju obiektów zawartą w art 2 pkt 1 Ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Analizując zapisy definicji elektrowni wiatrowej oraz biorąc pod uwagę powyższe rozważania, organ podatkowy zgadza się z wnioskodawcą, że od 16 lipca 2016 r. podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości będzie stanowiła wyłącznie część Turbiny tj. fundament oraz posadowiona na tym fundamencie wieża ale jedynie do dnia 31.12.2016 r. Natomiast od dnia 01.01.2017 r. Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych wywiera skutki podatkowe w taki sposób, że w rozumieniu przepisów Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych cała elektrownia wiatrowa, której zasadniczym elementem jest turbina wiatrowa będzie stanowiła budowlę, a tym samym będzie podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od pełnej jej wartości.

Reasumując, stanowisko wnioskodawcy w stanie prawnym do 31.12.2016 r. należy uznać za prawidłowe, natomiast stanowisko wnioskodawcy w stanie prawnym poczynszy od dnia 1 stycznia 2017 r. należy uznać za nieprawidłowe.

Pouczenie:

Na niniejszą interpretację przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2016.718 ze zm), jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu – w terminie 14 dni od dnia w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności – do usunięcia naruszenia prawa.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie 30dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. Adresat
2. A/a

WOJCI GMINY

inż. Wojciech Próżniak